

Ordinatus ad Subdiaconatum per coactionem absolutam non tenetur continere, quia nec recepit characterem, ibidem num. 91. 565
 Ordinatus per metum non succurritur actione quod metus causa, quia contra impressionem characteris restitutum dari non potest, ibidem num. 100. 565
 Ordinatus ad sacros ordines per vim conditionalem, nisi continetur privilegium Clericalibus non gaudet, ibidem num. 102. 565
 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim & metum, non tenetur continere: licet uxorem non habeat, secundum opinionem quam ultimò firmavit Rota, ibidem n. 103. & seq. usque ad num. 113. 566
 Et servat Cancellaria & Penitentiaria, ibidem num. 108. pag. 566
 Ordinatus ad Subdiaconatum per vim conditionalem tenetur vivere secundum essentiam Subdiaconatus, sed non secundum illius accidentia, ibidem num. 112. 566
 Ordinatus ad sacros ordines per metum provenientem ab incestu & causis naturalibus tenetur continentiam servare, ibidem num. 116. 566
 Vide in verbo *Coactio* & in verbo *Ordo quoad continentiam*.
 ORGANUM vocis est fallax in c. Consultationi, num. 8. de spons. & Matrim. 15
 ORIENTALIS Ecclesia non debet excusari a lege continentie quod illam non susceperit, sed quia Papa ejus consuetudinem approbavit in c. Treugas, num. 58. de treuga & pace. 583
 ORE non aliud loquamur & aliud corde, ne simus Judas & Herodiani in c. Pallidus, num. 166. de crimine falsi. 166
 OSTIARIUM & Acolithi officia que sint in c. Cum contingat, num. 60. de stat. & qual. 388
 OSTIUM continetur appellatio domus in c. Cum contingat, n. 134. de stat. & qual. 395
 OSTRACISMUS laudatur à Xenophonte in c. Ne religiosi, num. 54. de regul. 394
 OVES Christi sunt omnes tam fideles quam infideles per creationem: licet non sint de ovili Ecclesie in c. Canonum statuta, n. 65. de Condit. 19
 OZIAS cum minaretur Sacerdotibus, à Deo lepra percussus est in cap. Ecclesie Sancte Marie, num. 14. de constit. pag. 110

P

PACTUM ut receptus solvat pensionem collatori debitam, non est simoniacum in c. Præterea, n. 82. Ne prelati, vices suas. 66
 Ad pacti observantiam pacifens compelli debet per censuram Ecclesiasticam in c. Antigonus, num. 3. de pactis. 587
 Pacta contra leges aut bonos mores vel alii capiosa non sunt servanda, ibidem num. 4. 587
 Pactum non servans peccat mortaliter & restituitur contraria opinio quorundam Theologorum, ibidem num. 5. 587
 Obligatio que ex pacto proficitur habet concursum juris naturalis & Divini, ibidem num. 6. 587
 Pacti violatio opponitur iustitie & charitati, ibidem n. 8. pag. 587
 Pactum quantumcumque nudum parit actionem secundum Canones, ibidem n. 15. usque ad num. 31. 588
 Deus & bona conscientia non distinguunt inter pactum nudum & vestitum, ibidem num. 17. 588
 Pactum nudum quid sit, ibidem num. 18. 588
 Pactum nudum vestitur sex modis, ibidem num. 19. 588
 Pactum nudum vestitur chirographo, ibidem num. 20. pag. 588
 Pactum nudum de jure civili parit actionem, ibidem n. 21. pag. 588
 Fallit in octo casibus, ibidem num. 22. 588
 Pactum nudum de jure Canonico dicitur vestitum robore Canonice sanctionis, ibidem num. 24. 588
 Ex pacto nudo in foro Ecclesie an possit procedi per viam actionis inter laicos subiectos Imperio; an verò sit procedendum per Evangelicam denunciationem, ibidem num. 25. 589
 Iudex laicus in terris subiectis Imperio potest repellere agentem contra laicum ex nudo pacto, ibidem num. 26. pag. 589
 Secus in terris Ecclesie, ibidem num. 27. 589
 Pactum per quod beneficium debet pecunia resignari, non valet in c. Cum pridem, n. 1. de pactis. 594
 Pacta inter a Principe cum subdito servanda sunt etiam per successorem in c. Ex epistole, n. 3. de probat. 112
 Pactum de redimendo in Bullis erectionum officiorum non opponitur expresse; sed supponitur redimendi facultas, ibidem num. 10. 113

PA

Pactum omne & conventio in beneficiis & aliis spiritualibus simoniam inducit in c. Tua nos, num. 15. de simon. 50
 Pactum dandi spirituale pro spirituali, an fieri possit sine vitio simonie, ibidem num. 21. remissive. 51
 Pacta si respiciant tantum religionem, immutari possunt per Papam, etiam si sint licita: secus si respiciant commodum temporale in c. Significasti, num. 25. de prob. 76
 Pactum inferioris non potest præjudicare superiori, ibidem num. 27. 76
 Papæ autoritas in pactis respicientibus religionem & juramentis semper intelligitur excepta, ibidem num. 28. pag. 76
 Pactum quantumcumque simplex potest appellari fides, ibidem num. 31. 77
 Pactum nudum quamvis non pariat actionem, parit tamen exceptionem & recedens à pacto peccat mortaliter, ibid. n. 34. 77
 Inter pactum nudum & vestitum nec Deus, nec bona conscientia distinguit, ibid. n. 33. 77
 Iudex laicus in terris subiectis Imperio potest repellere agentem ex pacto nudo in c. Antigonus num. 26. de pact. 589
 Secus in Terris Ecclesie, ibid. num. 30. 589
 Pactum de succedendo post mortem prelati in ipsius Ecclesia non valet in cap. Accepimus, num. 1. 12. & 14. de pact. 607
 Pactum futuræ successioni in beneficiis Ecclesiasticis votum captivæ mortis inducit, ibid. num. 3. 607
 Pactum de hæreditate viventis valet dummodo ille consenserit & in consensu usque ad mortem perseveraverit, ibid. num. 5. 607
 Pactum de succedendo in beneficio non sustinetur ex consensu beneficiati, ibid. num. 6. 607
 Pactum initum tempore prohibito non valet, licet ejus effectus conferatur in tempus permissum, ib. n. 8. 607
 Pactum juri consensum Simoniam inducit in c. Cum M. num. 6. de Condit. 103
 Pactum initum inter eligentes non nocet electio, ibidem num. 38. 105
 Pacta ne bona emphiteutica alienentur in Ecclesiam an sint contra immunitatem Ecclesiasticam in cap. potuit, n. 28. & seq. usque in fin. de locat. & conduct. 215
 Pacto privatorum conveniri potest ne res in Ecclesiam alienentur, ibid. num. 29. 215
 Idem caveri potest in ultima voluntate, ibid. n. 30. 215
 Pactum de redimendo nimit pretium rei in cap. In Civitate, num. 27. de usur. 143
 Pactum juratum de conficiendo inventario rerum restituendarum solum Matrimonio an impediat probationem per Testes in c. Sicut, n. 10. de probat. 116
 Pactum ut probatio rerum restituendarum solum Matrimonio alter fieri non possit quam per inventarium, an firmetur juramento, ibid. num. 11. & num. 16. & seq. usque in fin. 116
 Pactum & rerum traditio si aliis quam per inventarium probari non possit est nullum, ib. n. 15. & 18. 116
 Et an firmetur juramento, ibid. num. 16. & 18. & n. seq. usque in fin. 116
 Pactum ut non liceat probare nisi per scripturam est contra bonos mores, ibid. num. 23. 117
 Pactum per quod Beneficium debet pecunia resignari, non valet in c. Cum pridem, num. 1. de pact. 594
 PAGANI & infideles an & in quibus subsunt jurisdictioni Ecclesie in cap. Canonum statuta, num. 64. & seq. usque ad n. 93. de Condit. 19
 PALATIUM Episcopi immunitate gaudet, quasvis sit extra fines Ecclesie vel ultra quadraginta passus & in eo non sit Capella in cap. Ecclesie, num. 29. de imm. Eccl. 609
 Et quid in palatio inferioris prelati, ib. n. 35. & 36. 609
 Familia Episcopi gaudet privilegio fori licet sit secularis, ibid. num. 31. 609
 Palatia Cardinalium an gaudeant immunitate, ibid. n. 32. 609
 Et quid in Urbe, ibid. num. 33. 609
 PALRE num habeant Canonis autoritatem, unde dicitur & quis fuerit illarum autor. in c. Canonum statuta, n. 43. de Condit. 17
 Palca est sine legis autoritate in c. De eo, num. 29. de temp. ordinat. 329
 PALENTINUM Conc. tempore Urbani VI. celebratum nullam habet autoritatem in c. Canonum statuta, n. 85. de Conditur. 20
 PALUDES melioratæ cultorum curâ non debent separatim censeri in c. Cum M. n. 41. de Condit. 105
 PALLIUM à Sede Apostolica non traditur Archiepiscopo

PA

Et Verborum.

PA

Archiepiscopum nisi prius præbet fidelitatis & obedientie juramentum in cap. Significasti, num. 1. de elect. 204
 Pallium potest tradi per Nuncium, ibid. n. 3. 205
 Pallii traditio confertur plenitudo Pontificali Officii, ibid. num. 7. 205
 Pallio non suscepto Archiepiscopus potest exercere ea que sunt jurisdictionis tantum in cap. Quanto, n. 37. de consuet. 185
 Pallium est pontificale Archiepiscopi in c. Quia nos, n. 2. de Aut. & usu pall. 300
 Pallio non utitur Archiepiscopus in Diocesi aliena etiam de licentia Diocesani, nisi super hoc sit privilegiatus, ibid. num. 7. 300
 Pallii usus strictior est quam pontificalium ib. n. 8. 300
 Sine pallio & sandaliis potest Archiepiscopus celebrare, ibid. num. 1. & 5. 300
 Vide in ver. *Archiepiscopus*.

Papæ potestas, communia.

Papam non deest uti plenitudine potestatis in c. Super eo, num. 18. de bigam. 458
 Papæ jurisdictioni non restringitur ad limites alicujus territorii in c. Canonum statuta, n. 17. de Condit. 15
 Papa quamvis non restringatur lege positiva, astringitur tamen mente legis & æquitate naturali determinate aliquid circa peccatum, ibid. num. 60. 19
 Papam non solum super Christianos, sed etiam super infideles jurisdictionem habet de jure, licet non de facto, ibid. num. 66. 19
 Contra infideles mandatis ejus inobedientes potest iuste bellum indere, ibid. n. 72. 19
 Papa in criminibus Ecclesiasticis exercere potest jurisdictionem contra infideles, sicut contra fideles, ibid. num. 73. 19
 In mixtis verbis locus est preventionis inter Papam & Imperatorem, ibid. num. 74. 19
 Papa an possit verbo facere Sacerdotem vel Episcopum, ibid. num. 103. 21
 Papa dicit litteras in forma Brevis & Auditor Camera monitoris pro observatione Declarationum Congregationis Concilii in c. Quomam, n. 41. de Condit. 123
 Papa an possit dare licentiam non Episcopo conferendi Ordines sacros in c. Quanto, n. 4. de Constat. 181
 Papæ potestas duplex in c. Ex parte, il. 2. num. 4. de convers. conjugat. 423
 Papa est Ordinarius singulorum & universalis Ecclesie Episcopus in cap. De illis, il. 2. n. 44. de Respon. impuber. 25
 Ac si aliquid faciat de plenitudine potestatis inferioribus non præjudicat, ibid. num. 45. 25
 Papa non gerit vices Dei in cognoscendis conscientis in cap. Significasti, n. 6. de elect. 205
 Papa ubi primum Canonice eligitur à Collegio Cardinalium, supremam à Deo potestatem sine medio confectur, ibid. num. 32. 207
 Papa cunctos judicaturus à nullo mortalium judicari potest, sed Cælo tantum debet innocentiam, ibidem num. 43. 208
 Papa non potest alteri committere ut ipsum excommunicet, ib. num. 80. 211
 Papa est Juxta Ordinarius singulorum in c. Licet, n. 83. de foro compet. 55
 Papa an possit Clericis concedere ut ipsi manu propria possint hominem occidere in cap. petio, num. 3. de homic. 126
 Status Papæ & Cardinalium ex Gesonis sententia potest modum & quotam subventionis præscribere, etiam si aliunde sit doratus in cap. Præterea, num. 98. Ne prelati vices suas. 66
 Papa in suo foro potest tollere Legem Civilem, etiam ubi non habet temporalem jurisdictionem in c. Antigonus, num. 28. de pactis. 589
 Papa non subiecitur Canonibus, nec ab eis autoritatem habet, sed à contra, ibid. num. 47. 591
 Papa facit jus de eo quod non est jus & naturam rei immutare potest in c. Cum pridem, n. 27. de pact. 596
 Papa an astringatur edicto de confitendo semel in anno & communicando in Paschate in c. Omnis, n. 20. & seq. usque ad n. 26. de pen. & remis. 287
 Papa potest ligari Sacerdote cui se subiecit in confessione, ibid. num. 21. 287
 Papa an ligetur Canone omnis utriusque sexus de pen. in c. Canonum statuta, n. 61. de Condit. 19
 Papa potest committere ea que sunt ordinis etiam non Episcopi in c. Aqua, n. 5. de Constat. Ecclesie vel Altar. 555

Fagnan. Repertor.

Papa non astringitur Constitutionibus prædecessorum, etiam in generali Concilio editis vi compulsiva, sed vi directiva rationi in cap. Omnis, num. 25. de pen. & remis. 288
 Papa nullis subjacet formis juris positivi in c. Si aliquando num. 11. de tent. excomm. 432
 Papa potest suavis administrandi Sacramentum Confirmationis committere etiam simplici Sacerdoti in c. Cum venisset, §. Per frontis, n. 2. & seq. de sacr. unct. 417
 Papa est dispensator principalis bonorum Ecclesie in cap. Quanto, num. 57. 70. & 82. de Transl. Episc. 295
 Papæ autoritate quod sit dicitur fieri autoritate Dei, si ex iusta causa fiat, ibid. num. 64. 296
 Papa dicitur habere cæleste arbitrium, ib. n. 65. 296
 Nec puri hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris, ibid. num. 66. 296
 Petri privilegium eatenus manet in Romano Pontifice, quatenus ex ipsius fertur æquitate judicium, ibidem num. 68. 296
 Papa bonorum Ecclesie non est absolutus Dominus, sed dispensator, ibid. num. 70. & 79. 296
 In causis majoribus Sedes Apostolica magna circumspectione & maturitate procedere consuevit, ib. n. 74. 296
 De factis Papæ disputare non licet, ib. d. n. 74. 296
 Plenitudo papalis potestatis quoad res temporales non exit limites potestatis dispensative, ibid. n. 82. 297
 Papa tanquam habens apicem potestatis dispensative potest multò plus dispensare de rebus Ecclesie quam quicunque alius Ecclesie alicujus Prælati, ib. n. 83. 297
 Judicium ejus debet de vultu Dei prodire, ibidem n. 84. 297
 Inter Papæ potestatem & potestatem Episcoporum que sit proportio in cap. Sicut unire, num. 2. de excof. prelat. 190
 Papa supra jus, contra jus & extra jus omnia potest in c. Consultationibus, n. 25. de Cler. egrot. 155
 Peccatorum correctio spectat ad Papam & qui negat potestatem Papæ, negat se Christianum in cap. Nee quidem, num. 47. de testam. 248
 Papæ & Imperatoris limitata potestates sunt tribute à Deo in c. Consultationibus, n. 39. de Cler. egrot. 155
 Papa quandoque concedit non concedendo propter importunitatem imperantium ibid. n. 52. 157
 Quædam sunt possessa papæ, que tamen non sunt honesta nec laudabilia ut beneficium revocare, ibidem num. 56. pag. 157
 Papa potest omnia, Clave tamen non errante, ibidem num. 67. 158
 Duplex est potestas in papa, ibidem num. 72. 159
 Papa non potest immutare statum Ecclesie in c. Accepimus, num. 31. de pactis. 608
 Papa & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir ad uxorem suam, ibidem num. 37. 609
 Papa habet immediate à Christo potestatem ferendi leges habentes vim obligandi Ecclesiam ad illas acceptandas & observandas in cap. Treugas, num. 52. de treuga & pace. 583
 Papa potest facere ut transactio que nulla est sit aliqua in c. Veniens, num. 4. de transact. 612
 Papa licet supremam habeat autoritatem, timet tamen se reprehendi in c. Non debet, num. 4. de consang. & affia. 69
 Papa potest à sua sententia eximere, sed non licentiam peccandi tribuere in c. Sacris, num. 30. de his que vi met. caus. 67
 Papa delegat mero laico causas criminales Clericorum & facultatem excommunicandi in c. perniciosam, num. 59. de offic. ordin. 509
 Papa an possit generaliter concedere ut iudex laicus Clericum distringat vel coadmet in c. Nullus, num. 9. de foro compet. 36
 Papa in laicorum actiones potestatem non habet nisi prout dirigitur ad beate vivendum in c. significatum, n. 12. de prob. 76
 Vide in verbo *Laicus quoad forum*.
 Papa potest collectare Ecclesias totius orbis in c. præterea, num. 39. Ne prelat. vices suas. 62
 Papæ ratione peccati omnis anima subiecta est in c. Cum eiles, num. 12. 49. 133. & seq. de testam. 253
 Papæ autoritas ubi agitur de peccato peccati non circumscriptur limitibus alicujus territorii, ibidem num. 45. 49. 133. & seq. de testam. 254
 Papa non potest statuere contra statum universalem Ecclesie, ibidem num. 181. 262
 Licet receperit à D o potestatem & dignitatem pontificatus, non tamen potestatem peccandi, ibidem n. 181 pag. 262
 Vide in verbo *Papa quoad delictum*. 264

1 Papa in spiritualibus omnia potest & nullus potest quere possessionem que illi prejudicat in c. Cum ex illo, n. 5. de translatione Episcopii. 289

2 Papa de potestate absoluta potest mutare substantiam rei; & de eo quod nihil est aliquid facere in cap. Cum ad Monasterium, n. 54. de stat. Monach. 450

3 Papa licet sit ordinarius singulorum, tamen causas ab ordinariis non advocat sine iusta & rationabili causa in c. Ex parte, n. 3. de foro compet. 64

4 Et per rescriptum manu propria signatum, ibidem n. 6. & 8. 64

5 Papa explet minima per Plebenos & alios inferiores, media per Episcopos & supra per seipsum, ibidem num. 5. 64

6 Papa subscriptio in causis advocandis ab ordinariis in prima instantia quando requiratur, ibidem num. 9. & seqq. pag. 64

7 Papa ratione criminis potest absolvere vassallos laicorum ab omni obligatione & aliis eisdem obnoxios à quocumque pacto etiam jurato in cap. Absolutos, num. 2. de hereticis. 88

8 In concernentibus animam, omnes homines de mundo sunt de foro Ecclesie in c. Nulli, n. 6. de reb. Eccles. non alien. 210

9 Papa in Terris Ecclesie vindicat sibi omnia jura temporalia & habet Cameram fidelem cui applicantur bona confiscata in c. Vergentis, n. 2. de heret. 85

10 Papa propter injurias & alias iniquitates potest iudicet seculares dignitate privare, ibidem n. 7. 85

11 Papa solus habet potestatis plenitudinem & Ecclesie principatum in c. Conquestus, n. 29. de fer. 82

12 Papa habet plenitudinem potestatis singulariter & universaliter in omnibus Ecclesiis in c. Relatum, n. 28. Ne Cler. vel Monach. 617

13 Potest res & bona omnium Ecclesiarum Orbis administrare & disponere pro libito voluntatis, ibidem n. 29 & seqq. usque ad num. 36. 628

14 Et facere Monachum testabilem de bonis Monasterio acquisitis, ibidem num. 30. 628

15 Et jura uni Ecclesie auferre & dare alteri, ibidem n. 31. & 36. 628

16 Papa est pater patrum & cum omni prelo in potestate & jurisdictione concurrat, ibidem n. 31. 628

17 Papa ex iusta causa potest rem uni Ecclesie auferre & alteri dare & ultimas voluntates commutare, ibidem num. 35. 628

Vide infra in verbo *Papa quoad jus quassitum & quoad commutationem.*

Papa quoad Beneficia.

1 Papa confert beneficia devoluta potestate speciali, non generali tantum, qua potest omnia beneficia conferre in c. Cum accessissent, n. 2. de conlit. 98

2 Duobus modis conferre potest beneficia devoluta, ibidem num. 2. vers. Porro. 98

3 De aliquibus beneficiis Confistorialiter providet in c. Nullus, n. 8. de elect. 200

4 Providere potest etiam de beneficiis electivis, ibidem numero 17. 200

5 Si velit, potest libere disponere de beneficiis patronatus laicorum etiam invidis patronis in c. Quoniam, n. 9. de jurepatr. 480

6 Sed non expedit ut sic disponat, ne laici à foundationibus retrahantur, ib. n. 10. 480

7 Non censetur velle patronatus laicorum derogare, nisi hoc exprimat, ib. n. 11. 480

8 Cum scribit pro aliquo beneficiando in pluribus Ecclesiis, considerata qualitate personarum, que sint consideranda in beneficii assignatione in c. Episcopus, num. 14. de prob. 65

9 Voluntas papae in Beneficialibus est pro ratione in capite Quanto, n. 39. & 43. de Translat. Episc. 293

10 Declaratur, ib. n. 79. & seqq. 296

11 Habet plenitudinem potestatis presertim in Beneficialibus, ib. n. 42. 294

12 Et sola potestas est pro causa, ib. n. 43. 294

13 Declaratur, ib. n. 79. usque ad n. 88. 297

14 Quomodo intelligatur habere liberam dispositionem in Beneficialibus, ib. n. 81. usque ad n. 88. 297

15 An habeat æqualem potestatem in Episcopatibus atque in beneficiis inferioribus, ib. n. 87. 297

16 Potest tribuere jus in beneficiis vacaturis in c. Nulla, n. 7. 25. & 45. de concess. prob. 174

17 Quamvis possit conferre in genere beneficia vacatura, tamen in specie, & ad instantiam certae personae conferre non debet, nisi ea ignorante, ib. n. 23. 175

18 Lapso primo honesti statim potest de beneficio providere,

ib. n. 36. 176

19 Et illius negligentiam nemo supplet, ib. n. 37. 176

20 Si beneficium vacare in Curia non conferat intra mensem à die vacationis Ordinarius confert. ib. d. n. 37. 176

21 Supra jus, contra jus & extra jus omnia potest in cap. Consultationibus, n. 25. de Cler. agrot. 155

22 Maxime in Beneficialibus, ib. n. 26. 155

23 Et ideo potest quem private beneficio suo etiam sine causa, ib. n. 27. 155

24 Beneficia omnia sunt papae manualia, ib. n. 29. 155

25 Declaratur, ib. n. 72. & 76. 159

26 Si conferat pluribus idem beneficium, praeferat primum, etiam si secundus obtinuerit gratiam motu proprio, & possessionem acceperit in c. Consultationibus, n. 55. de Cler. agrot. 157

27 Quaedam sunt papae possibilia, que tamen non sunt honesta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ib. n. 56. 157

28 Si de plenitudine potestatis auferat alicui beneficium sine iusta causa, tenetur ei ex iustitia de aequivalenti beneficio providere, ib. n. 66. 158

29 Saltem de potestate ordinaria non potest procedere ad privationem beneficii parte non citata, ibid. num. 68. & seqq. 158

30 De potestate ordinaria non potest quem private officio vel beneficio suo sine iusta causa, ib. n. 76. 159

31 Papa potest praebendas conferre etiam non data negligentia inferioris Collatoris in c. Quia diversitate, num. 14. de Concess. prob. 181

32 Papae mandato de providendo non est obtemperandum cum peccato mortali in c. Grave, n. 5. de prob. 115

33 Papa sub conditione, & ad certum tempus potest aliquem instituire praelatum in c. per tuas, il. 1. num. 31. de Simon. 47

Vide in ver. *Beneficium.*

Papa quoad coadjutoria.

1 Papa ex speciali indulgentia, & dispensatione potest tribuere Episcopo facultatem, ut in ultimo vice spiritus sibi successorem designet in c. Nulla, n. 49. 78. & 82. de Concess. prob. 177

2 Concedendo in Germania coadjutoria perpetuas in omnibus mensibus non dicitur concordatis contravenire, ib. num. 77. 179

3 Potest dare futuram successorem in beneficio viventis, non secundum jus commune, sed dispensative, & ex plenitudine potestatis, ib. n. 82. 179

Vide in ver. *Coadjutor, Coadjutoria.*

Papa quoad commutationem voluntatum.

1 Papa solus potest commutare pias dispositiones tam inter vivos, quam in ultima voluntate in c. perniciosam, n. 67. de off. ordinar. 510

2 Item derogare juramento, pactis & privilegiis in limine foundationis, ib. n. 68. 510

3 Papa pias dispositiones commutare potest etiam si de jure, & de facto applicari possint ad usum destinatum in c. Nos quidem, n. 35. de Testam. 247

4 Papa potest commutare ultimas voluntates, & de hoc dubitare est sacrilegium, ib. n. 40. 247

5 Ut pias dispositiones non subsint Papae, repugnat juri nedum Canonico, sed etiam divino, ib. n. 44. 248

6 Papa in signatura nullum habet rationem ultimarum voluntatum prohibentium ne papa possit illas commutare, ibid. num. 59. & 61. 249

7 Papa solus potest alterare usum illorum que per fideles donata sunt vel relicta in cap. Ex parte, num. 21. de Conlit. 116

8 Papa in confirmatione potest immutare, alterare & interpretari voluntatem statuentium, testantium & pacificentium in c. Significatum, n. 13. & 25. de prob. 75

9 Papa potest immutare pias dispositiones tam mortuorum quam viventium, ibid. num. 22. 76

10 Papa de potestate ordinaria non potest foundationibus Monasteriorum derogare & voluntates commutare in cap. Relatum, num. 22. Ne Cler. vel Monach. 627

11 Nec testamentum vel contractum, aut aliam piam dispositionem rescindere, ibid. num. 23. 627

12 Declaratur ibid. num. 36. 628

Vide supra in ver. *Papae potestas, communita.*
Et in ver. *Communita.*

Papa quoad Concilium.

1 Papae sententia praevalet discrepantibus sententiis inter papam & Concilium in cap. Ex parte, num. 12. de Capell. Monach. 474

Papa quoad delictum.

1 Papam incidere in crimen heresis an sit possibile in cap. Significasti, num. 68. de elect. 210

2 Si in heresim notorie & contumaciter laboraret eo ipso delinere esse Papa, ibidem num. 70. 210

3 Potest papa involvi Simonia in prohibitis quia Simoniaci, non autem in Simoniaci quia prohibitis in cap. Ex parte, num. 22. de off. delegat. 486

4 An possit involvi crimine Simoniae in cap. Cum pridem de pactis, num. 53. & seqq. usque ad n. 141. 598

5 Non potest Simoniacum committere quoad penam juris positivi, ibidem num. 55. 598

6 Nec incidit in Cap. Si quis suadente, si Clericum percussit, ibidem num. 56. 598

7 Si pro gratia & Sacramento pecuniam recipere, Simoniacum committeret & gravius peccaret, quam quilibet alius, ibidem num. 57. 598

8 Vendere non potest utrum Beneficium cui sit annexa potestas clavium sine labe Simoniae, ib. num. 59. 598

9 Accipiens pecuniam pro collatione Canonicius vel alterius beneficii simplicis, an Simoniacum committat, ibid. latissime discutitur in utramque partem, numero 60. usque ad num. 137. 598

10 Non involvitur Simonia in his que sunt Simoniaca, quia prohibita, ibid. num. 62. 598

11 An possit Simoniacum committere in Hospitalibus & aliis beneficiis quorum executio concernit temporalia tantum, ibidem num. 137. 604

12 Participando excommunicato quem nolit esse absolutum non incidit in Canonem in c. Si aliquando, num. 15. de sent. excomm. 331

13 Recipiendo pecuniam pro beneficii collatione, an involvatur crimine Simoniae in cap. Ex diligenti, num. 7. de Simonia. 31

Vide in ver. *Electio Papae per Simoniacum.*

14 Papa licet receperit à Deo potestatem & legitimum Pontificatus, non tamen potestatem peccandi in cap. Cum esset, num. 182. de testam. 262

15 Papa volens sine rationabili causa turbare statum universalis Ecclesie non est tolerandus in cap. Cum percussio, num. 5. de Cler. agrot. 218

16 Papa non potest Canonice irregularitatem incurrire in cap. De cetero, num. 22. de homie. 116

Papae dignitas.

1 Papa est major Apostolo, administratione in cap. Super eo, num. 16. de bigam. 458

2 Nec pauli, nec petri preceptis astringitur, sed Dei, ibidem num. 17. 458

3 Ante consecrationem & coronationem ex stilo non scribit Pontificatum in Data in cap. Licet de vitanda, num. 5. de elect. 212

4 Ante coronationem quomodo scribat Datum, qualiter se nominet & det Bullas, ibidem, num. 9. 212

5 Et quomodo post coronationem, ibidem num. 10. 212

6 Quam gerat personam in Ecclesia ex Bernardi sententia in cap. Significasti, num. 39. de elect. 207

7 Primatus papae in Ecclesia ostenditur ex pluribus Summorum pontificum & Sanctorum patrum testimoniis, ibidem num. 40. & seqq. 208

8 In quibus praeclat pontificem legis veteris in c. Praeferat, num. 9. Ne prelat. vic. suas. 61

9 Est Sponsus universalis Ecclesie & pater patrum, ibidem num. 29. 62

10 Dicitur princeps principum & Dominus dominantium, ibidem num. 50. 62

11 Item Judex omnium mortalium & Ordinarius singulorum, ibidem num. 51. 63

12 Quod datur papae, petri sacro datur, ibid. n. 57. 63

13 Papa & omnes alii Episcopi sunt coaequales in his, que sunt ordinis Episcopalis in cap. Ad hac, num. 20. de Off. Archiep. 490

14 Item sunt coaequales in potestate ordinis in cap. perniciosam, num. 33. de off. ordin. 507

15 Aliquando papa gerit personam Regis in cap. Cum causam, num. 10. de e. e. 254

16 Nec puri hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris in cap. Quanto, num. 66. de transl. Episc. 295

17 Est Sponsus universalis Ecclesie, ibid. num. 111. 298

18 Vacante Imperio vices Imperatoris gerit in cap. Significasti, num. 69. de off. Delegat. 499

19 Est Metropolitanus Romanae Ecclesie in cap. Cum olim, num. 12. de major. & obed. 574

20 Solus Papa caput visibile Ecclesie, ibid. n. 23. 574

21 Papa & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir ad

Papa quoad consensum vel consilium Cardinalium.

1 Papa potest ardua explicare sine consensu Cardinalium in cap. Ex parte, num. 18. de feud. 219

2 De potestate absoluta, ibidem num. 24. 219

3 Nec valet contraria consuetudo, ibidem num. 19. 219

4 Et lex contraria non ligat successorem, ibid. n. 23. 219

5 Praescriptio contra supremam papae auctoritatem non valet, ibidem d. num. 19. 219

6 Papa de honestate non potest ardua tractare sine Cardinalibus, ibidem num. 21. 219

7 Valet tamen consuetudo in contrarium, ib. n. 22. 219

8 Papa non consuevit nec potest ardua expedire sine consilio Cardinalium de potestate ordinaria, secus de potestate absoluta in cap. Sicut unire, num. 4. de excess. Praelat. 150

9 Papa de honestate non potest ardua expedire sine Cardinalium consilio, potest tamen de plenitudine potestatis in cap. Ex gestis, num. 8. de Cler. non relid. 22

10 Papa non potest decidere contra statum Ecclesie sine consilio Cardinalium in cap. Majores, numero 4. de Baptism. 561

11 Contrarium ibidem num. 7. 561

12 Papa potest errare in fide, sed tota Ecclesia errare non potest, ibidem num. 5. 161

13 Contrarium ibidem num. 12. 161

14 Declaratur, n. 13. & 17. & n. seqq. usque ad n. 24. 161

Papa quoad contractus.

1 Papa contrahendo obligatur jure naturali, à quo surgit æquitas obligationis in cap. Ex Epistola, num. 31. de probat. 114

2 Potest facere ut transactio que nulla est, sit aliqua in c. Veniens, num. 4. de transact. 612

Vide in ver. *Cardinalium dignitas & officium.*

uxorem suam in cap. Accepimus, num. 37. de pac- tis, pag. 609
Papa est iudex ordinarius exemptorum in cap. Sacro, n. 62. de sent. excomm. 348
Pontifex non dicitur ante consecrationem in cap. Eam te, num. 8. de Rescript. 139
Papa ante consecrationem & coronationem ex filio non scribit nomen suum, nec Pontificatum in data, sed utitur dimidia Bulla & appellat se electum, ibidem num. 11. 139
Afferentes tamen eum non debere se Episcopum, sed electum inscribere, sunt eo ipso excommunicati, ibid. numero 12. 139
Papa longè præstat Imperatori in cap. Ad falsarium, n. 16. de Crim. falsi. 168
Papa non solus est Episcopus universalis Ecclesie, sed etiam Archiepiscopus urbis Romæ & Romanæ Ecclesie Episcopus in cap. Licet, num. 29. de foro compet. 56

Papa quoad dispensationem.

1 Papa dispensare non potest cum bigamo ad ordines sacros in c. Super eo, num. 11. de bigam. 458
2 Quamvis in articulis fidei dispensare non possit, in aliis tamen potest, ut in iuramento, ibid. num. 12. 458
1 Dispensat in omni Constitutione Ecclesie, ibidem numero 14. 458
1 Et quomodo dispense contra Apostolum, ibidem numero 15. 458
1 Non dispensat cum bigamo de potestate ordinaria, sed absoluta, ibid. num. 18. 458
1 Potest iure ordinario super bigamia dispensare, ibidem numero 34. 459
3 Quomodo dispensare possit super residentia in Episcopatibus & beneficiis curatis in cap. Ex parte, num. 56. & seqq. de Cler. non resid. 40
3 Dispensare potest super Evangelio illud interpretando, ibid. num. 38. 40
5 In his que sunt juris positivi dispensare potest sine ulla causa & sic dispensat sunt tuti quoad Deum in cap. Henricus, n. 15. de Cler. pugn. in Ducl. 130
5 Declaratur, ib. num. 15. in vers. Nisi lex Canonica. 130
5 Contra jus divinum non dispensat, ib. n. 30. 132
5 Dispensat cum promotis super homicidio voluntario aliquando in signatura Gratie, aliquando remittit supplicationes ad Congregationem Concilii, ib. n. 34. 133
5 Dispensat super omnibus irregularitatibus, ib. n. 40. 133
5 An possit dispensare quoad Ordines cum homicida voluntario, ibid. num. 27. 132
Vide in ver. Dispensatio.
1 Potest dispensare cum promovendo ad Episcopatum super etate & aliis qualitatibus hic præscriptis in cap. Cum in cunctis, n. 14. de elect. 224
1 Solus papa dispensat ad plura Curata etiam propter causam utilem vel necessariam Ecclesie in c. Dudum, il. 2. num. 18. de elect. 247
1 Quomodo intelligatur dispensare super residentia in Ecclesiis Curatis, que est de iure divino, ib. n. 22. 247
1 Dispensare potest ad duo Curata declarando jus Divinum ob aliquam circumstantiam in illo casu ad personalem residentiam non obligare, ib. n. 24. 247
1 Dispensat in omnibus statutis Ecclesie in c. Nimis, n. 15. de sil. presbit. 439
1 Solus papa dispensat in voto solemnium paupertatis & continentie in c. perniciosam, n. 58. de off. ord. 509
1 Item dispensat contra Apostolum super bigamia, ibidem num. 64. 510
1 Ex causa dispensat contra Evangelium in c. Cum pridem, num. 75. de pactis. 599
1 Contrarium, ib. n. 81. 600
1 Ita se habet ad legem Divinam sicuti quilibet privatus ad legem humanam, ib. n. 79. 600
1 In lege Divina non dispensat propriè, sed declarat eam in aliquo casu non obligare, ib. n. 80. 600
1 Faciens actum prohibitum, super quo potestatem habet dispensandi cum inhabili, censetur tacite dispensare, ib. n. 145. 605
5 Super sigillo Confessionis dispensare non potest in c. Officii, n. 28. & 30. de pen. & remiss. 283
3 Voluntas papæ in dispensationibus habetur pro ratione in c. Quia in tantum, n. 15. de prob. 70
3 Declaratur, ib. n. 16. 70
3 Non dispensat cum Religiosis iuste egestis ab Ordine, ut Missam celebrent in sæculo in c. Ne Religiosi, n. 10. de Regul. 390
1 Potest ex gravi causa dispensare, ut in una specie tantum fiat consecratio, in c. Cum venisset, n. 30. de sac. mact. 411

3 An possit cum Morscho super proprietate, vel libeta peculii administratione dispensare in c. Monachi, n. 12. de stat. Monach. 429
3 Aut facere de Monacho non Monachum, ib. n. 13. 429
1 In his, que sunt de iure Divino non dispensat in casibus sibi permisis, nisi ex iusta & rationabili causa in cap. Quanto n. 61. de Translat. Episc. n. 135. 295
1 Super pluralitate Cathedralium non dispensat nec super Matrimonio rato & aliis huiusmodi sine gravi causa, ibidem n. 89. & 93. 297
1 In omnibus irregularitatibus etiam bigamie dispensat in c. Nisi cum pridem, n. 85. de renunc. 316
3 Papa vel Concilium admittendo Clericos ad Tabellionatum exercendum aut officium tribuendo, videtur eos habitare in cap. Sicut te, num. 60. & 68. Ne Cler. vel Monach. 639
3 Non potest papa dispensare ut testis deponat sine iuramento etque fides adhibeatur in c. Audivimus, n. 60. de reliq. & vener. Sanct. 571
1 Dispensare potest Ecclesia super voto continentie solemnizato per susceptionem sacri ordinis in c. Nuper à nobis, n. 31. de bigam. 465
Dispensationes Matrimoniales.
Vide in verbo Papa quoad Matrimonium.
1 Dispensatio Papæ in votis sine iusta causa non prodest in foro anime in c. Dilecti, num. 21. de renunc. 321
1 Papa in votis non dispensat; sed declarat, ibidem n. 22. pag. 321
Vide in verbo Dispensatio.
3 Papa an possit dispensare cum Monacho ut habeat proprium vel uxorem ducat, late discutitur in c. Cum ad monasterium, n. 43. & seqq. usque in finem de stat. Monach. pag. 449
3 Papa in multis præter articulos fidei dispensare non potest, ibidem num. 45. 449
3 Papa non potest dispensare in voto solemnium continentie etiam propter multitudinis bonum, secundum opinionem Divi Thomæ, ibidem n. 46. 449
3 Contrarium ibidem n. 56. & 61. 450
3 Papa dispensat in voto continentie solemnizato per susceptionem sacri ordinis, ibidem n. 49. 449
3 Papa ex magna causa potest dispensare cum Monacho super voto continentie & paupertatis, ibidem n. 46. 450
3 Sed sine huiusmodi causa non potest & que sit magna causa, ibidem n. 61. 62. & 64. 450
3 Papa pluries dispensavit cum regularibus etiam Sacerdotibus & Episcopis ut possent contrahere Matrimonium, ut in exemplis hic positus, ibidem n. 56. 450
3 Papa dispensare potest contra jus positivum etiam sine ulla causa, ibidem n. 78. 451
3 Dispensatio papæ ut Monachus habeat proprium, nunquam valet: nisi magna causa & vera subit, ibidem n. 81. pag. 451
3 Secus in dispensatione ut Matrimonium contrahat, quia tenet si credat bonam dispensationem: licet peccet exigendo debitum, ibidem n. 82. 451
3 Et que sit ratio diversitatis, ibidem n. 83. 451
3 Papa non potest facere ut Monachus habeat uxorem vel proprium quamvis Monachus est; sed bene potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum, ibidem n. 67. 68. & 70. 450
3 Navarri distinctio quod papa dispensare possit ut Monachus uxorem ducat, non autem ut habeat proprium, refellitur ibidem num. 70. 451
Vide in verbo Regulares quoad votum paupertatis.
5 Dispensat solus papa cum Clerico seculari qui in excommunicatione recipit ordines: etiam si ab illa excommunicatione Episcopus possit absolvi in c. Cum illorum, n. 8. de sent. excomm. 324
Vide in verbo Excommunicationis effectus.
1 Papa solus dispensat ut laici admittantur cum Collegialibus ad eligendum in c. Massana, n. 5. & 29. de elect. 280
1 Papa solus dispensat in Matrimonio rato non consummato in c. perniciosam, n. 61. de offic. ordin. 509
1 Item dispensat in aliquibus gradibus prohibitis in Levitico, ibidem n. 62. 510
1 Item dispensat contra Apostolum super bigamia, ibidem n. 64. 510

Papa quoad electionem.

1 Papa electio de iure communi valida est, quomodocunque duæ partes Cardinalium consentiant in aliquem ut in electum in c. Causam, n. 27. de elect. 254
1 In qua etate eligi possit in c. Cum in cunctis, n. 28. de elect. 225
1 Eligi debet saltem à duabus partibus Cardinalium; & aliter se intrudens in papatum, incidit eum sibi adherentibus

in penas Constitutionis in c. Licet de vitanda, de elect. n. 1. 213
Vide in verbo Electio Papæ & in verbo Cardinales quoad electionem Papæ.
1 Nulla exceptio opponi potest papæ electo à duabus partibus Cardinalium, ibidem n. 11. 213
1 Non potest opponi papæ quod Cardinales eligentes sint excommunicati vel suspensi, ibidem n. 12. 213
1 Obijci non potest papæ electo quod non sit de Collegio Cardinalium aut quod sit uxoratus vel Monachus, ibidem n. 14. & seqq. 213
1 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi qui non erant Cardinales, ibidem n. 15. 213
1 Electio papæ multa habet specialia, ibidem n. 23. 214
1 Et formis non est obnoxia; sed quomodocunque appareat duæ partes Cardinalium in unum consensisse: jus habet & verus est papa, ibidem n. 24. 214
1 Et quid post Constitutionem Gregorii XV. ibidem n. 25. pag. 214
1 Electio papæ requirit duæ ex tribus partibus Cardinalium, tam de iure communi quam ex Constitutione Gregorii XV. ibidem n. 30. 214
1 Electio papæ ex Gregoriana Constitutione redacta est ad tres formas Concilii Generalis, ibidem n. 38. 215
1 Electio papæ quasi per inspirationem fieri debet per verbum Eligo intelligibili voce prolatum, ibidem n. 52. 216
1 Ubi primum canonicè eligatur à sacro Collegio Cardinalium, supremam à Deo potestatem sine medio consequitur in c. Significasti, n. 32. de elect. 207
1 Electus in papam per simoniam non est Apostolicus; sed Apotacticus in c. Cum pridem, n. 54. de pactis. 598
1 Qualis eligendus in c. Accepimus, n. 49. de pactis. 609
1 Non potest aliter tribuere facultatem eligendi Romanum pontificem, ibidem n. 65. 611
5 Missa non est de substantia electionis papæ in c. Qui presbiterum, n. 89. de pen. & remiss. 277

Papa quoad Episcopatum unionem & divisionem.

5 Papa potest Episcopatum unire etiam sine causa in c. Sicut unire, n. 3. de excess. prelat. 190
1 In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituere in c. Quanto, n. 51. & 89. de translat. Episc. 295
1 Uni Episcopo potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum unire & unum in plures dividere, n. 51. 69. & 89. 295
Vide in verbo Unio Episcopatum.
1 Papa Episcopatum dividere non potest sine iusta causa, Episcopo non consentiente, ibidem n. 69. 296

Papa quoad Episcoporum promotionem, renunciationem, translationem & depositionem.

1 Papa an possit Episcopum invitum transferre, latissimè discutitur in c. Quanto, n. 11. & seqq. usque in fin. de translat. Episc. 293
1 Non possit papam transferre Episcopum invitum, quibus rationibus probetur ibidem num. 15. & seqq. usque ad num. 32. 293
1 Possit pro libito voluntatis Episcopum transferre invitum, qui Auctores sentierit, ibidem n. 32. 294
1 Potest Episcopum deponere etiam sine causa, ibidem num. 40. 294
1 Contrarium ibidem n. 78. 296
1 Potest facere prælatum ad tempus, ibidem n. 41. 294
1 In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituere, ibidem n. 51. & 89. 295
1 Uni Episcopo potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum unire & unum in plures dividere, ibidem num. 53. 69. & 89. 295
1 Si videt membrum Ecclesie, id est Episcopum inutilem esse ob persecutionem quam patitur, debet illum amovere & ad aliam Ecclesiam transferre, ibid. n. 61. 295
1 An habeat æqualem potestatem in Episcopatibus atque in beneficiis inferioribus, ibidem n. 87. 297
3 Potest Episcopum deponere etiam sine causa in c. Consultationibus, n. 30. de Cler. 290. 155
3 Contrarium ibidem num. 45. & seqq. usque ad num. 51. & 76. 156
3 Declaratur ibidem n. 72. & 76. 159
5 Papa solus potest promovere ad Episcopales, Archiepiscopales & alias majores dignitates in c. Quod à Prædecessore, n. 87. de schismat. 98
1 Papa solus dissolvit spirituale conjugium, non humana; sed Divina autoritate in c. Cum ex illo, n. 17. de translat. Episc. 290

Vide in verbo Depositio, renuntiatio, Translatio & in verbo Episcopus quoad promotionem &c. & in verbo Episcopus quoad Translationem.

Papa quoad exemptiones & privilegia.

1 Papa dum Ecclesiam ab aliis eximit, intelligitur eam sibi immediatè subjicere in cap. Cum tempore, num. 2. de arbit. 637
5 Potest concedere privilegium audiendi confessiones alterius Dioecetani, etiam Episcopo invito; & contraria opinio damnatur ut periculosa in fide in c. Omnis, n. 73. de pen. & remiss. 291
3 Potest tribuere facultatem testandi de redditibus Ecclesiasticis, tam Clericis secularibus quam regularibus in c. Si quis sanè, n. 35. de pecul. Cler. 337
3 Declaratur ibidem num. 16. 337
1 Gratia est quicquid facit papa in c. Bonæ memoria, n. 65. de postul. prelat. 190
5 Est iudex ordinarius exemptorum in c. Ex parte, il. 2. n. 27. & 48. de privil. 243
5 Nunquam ita eximit aliquem à jurisdictione quin ipse possit per se vel delegatos procedere, ibidem n. 22. 242
5 Cum tribuit jus procedendi contra exemptos autoritate delegata, non violat exemptiones in cap. Turarum, n. 31. de privil. 53. 229
1 Potest à sua sententia eximere, sed non licentiam peccandi tribuere in cap. Sacris, num. 30. de his que vi met. caus. 67
5 Papa est iudex ordinarius exemptorum in c. Sacro, n. 62. de sent. excomm. 348
Vide in verbo Exempti, Exemptio, Privilegium.

Papa quoad Fidei articulos.

1 Papa potest fidei symbolum ordinare etiam sine Concilio, in c. Firmiter, num. 38. de Summa Trinitate & fide Catholica. 6
1 Papa cur non possit aliquid statuere contra articulos fidei semel definitos in c. Significasti, n. 13. de elect. 205
2 In particularibus actionibus potest errare in c. Venerabili, num. 11. 29. & 37. de testibus. 448
2 In his que spectant ad fidem vel statum universalem totius Ecclesie errare non potest, ibidem num. 30. 40. & 42. 144
Vide in verbo Canonizatio Sanctorum.
2 Judicio papæ in determinationibus fidei magis standum est quam quorumlibet sapientum in scripturis opinionio, ibidem n. 36. 144
3 Ut homo privatus errare potest in fide, quod tamen habent per Dei gratiam non legitur contigisse in c. Majoribus, n. 13. de Baptism. 561
3 Deus non dedit papæ impeccabilitatem in agendo; dedit tamen infallibilitatem in definiendo, ibidem n. 14. 562
Vide in verbo Concilium Generale quoad potestatem.

Papa quoad infeudationem.

3 Papa an possit in præjudicium successorum aliquem de feudo nondum devoluto, consentiente vassallo investire in c. Ex parte, n. 13. & seqq. de feud. 219
3 Et quid post Bullam Pii V. ibidem à num. 30. & seqq. usque in finem. 220
3 Et an possit sine consilio & assensu Cardinalium declarare super evidenti utilitate, ibidem n. 14. 18. & seqq. usque ad n. 30. 219
3 Successor non tenetur ratam habere investituram non completam prædecessoris de feudo quod alius tenet, nisi eo consentiente alius fuerit investitus, ibidem n. 15. 219
3 Investitura de feudo nondum aperto de consensu vassalli non exprimit morte infeudantis, ibidem n. 16. 219
3 Et ligat successorem, ibidem num. 17. 219
3 Cardinalium consensus in infeudatione magne Civitatis de necessitate non requiritur; sed de honestate tantum, ibidem num. 25. 219
3 Princeps potest infeudare nedum Civitatem, sed etiam provinciam & Ducatum, ibidem num. 26. 220
3 Causa evidenti utilitatis infeudationis an præsumatur in papa & an sit standum illius assertioni, ibid. n. 27. 220
3 Alienatio ritè & rectè facta non potest per successorem infringi, ibidem n. 29. 220
3 Civitates & loca Ecclesie Romanæ infeudari & alienari solita ad eam devoluta & devolvenda ipso jure Cameræ Apostolicæ incorporata censentur ex Bulla Pii V. ibidem num. 30. 220
3 Etiam si antequam devolvantur ex declaratoria Innocentii IX. ibidem num. 34. & seqq. 220
3 Et de huiusmodi infeudationibus tractantes eamque papa in-

1 Papa in spiritualibus omnia potest & nullus potest quere possessionem que illi prejudicat in c. Cum ex illo, n. 5. de translatione Episcopii. 289

2 Papa de potestate absoluta potest mutare substantiam rei; & de eo quod nihil est aliquid facere in cap. Cum ad Monasterium, n. 54. de stat. Monach. 450

3 Papa licet sit ordinarius singulorum, tamen causas ab ordinariis non advocat sine iusta & rationabili causa in c. Ex parte, n. 3. de foro compet. 64

4 Et per rescriptum manu propria signatum, ibidem n. 6. & 8. 64

5 Papa explet minima per Plebenos & alios inferiores, media per Episcopos & supra per seipsum, ibidem num. 5. 64

6 Papa subscriptio in causis advocandis ab ordinariis in prima instantia quando requiratur, ibidem num. 9. & seqq. pag. 64

7 Papa ratione criminis potest absolvere vassallos laicorum ab omni obligatione & aliis eisdem obnoxios à quocumque pacto etiam jurato in cap. Absolutos, num. 2. de hereticis. 88

8 In concernentibus animam, omnes homines de mundo sunt de foro Ecclesie in c. Nulli, n. 6. de reb. Eccles. non alien. 210

9 Papa in Terris Ecclesie vindicat sibi omnia jura temporalia & habet Cameram fiscolem cui applicantur bona confiscata in c. Vergentis, n. 2. de heret. 85

10 Papa propter injurias & alias iniquitates potest iudicare seculares dignitate privare, ibidem n. 7. 85

11 Papa solus habet potestatis plenitudinem & Ecclesie principatum in c. Conquestus, n. 29. de fer. 82

12 Papa habet plenitudinem potestatis singulariter & universaliter in omnibus Ecclesiis in c. Relatum, n. 28. Ne Cler. vel Monach. 617

13 Potest res & bona omnium Ecclesiarum Orbis administrare & disponere pro libito voluntatis, ibidem n. 29 & seqq. usque ad num. 36. 628

14 Et facere Monachum testabilem de bonis Monasterio acquisitis, ibidem num. 30. 628

15 Et jura uni Ecclesie auferre & dare alteri, ibidem n. 31. & 36. 628

16 Papa est pater patrum & cum omni prelo in potestate & jurisdictione concurrat, ibidem n. 31. 628

17 Papa ex iusta causa potest rem uni Ecclesie auferre & alteri dare & ultimas voluntates commutare, ibidem num. 35. 628

Vide infra in verbo *Papa quoad jus quassitum & quoad commutationem.*

Papa quoad Beneficia.

1 Papa confert beneficia devoluta potestate speciali, non generali tantum, qua potest omnia beneficia conferre in c. Cum accessissent, n. 2. de conlit. 98

2 Duobus modis conferre potest beneficia devoluta, ibidem num. 2. vers. Porro. 98

3 De aliquibus beneficiis Confortialiter providet in c. Nullus, n. 8. de elect. 200

4 Providere potest etiam de beneficiis electivis, ibidem numero 17. 200

5 Si velit, potest libere disponere de beneficiis patronatus laicorum etiam invidis patronis in c. Quoniam, n. 9. de jurepatr. 480

6 Sed non expedit ut sic disponat, ne laici à foundationibus retrahantur, ib. n. 10. 480

7 Non censetur velle patronatus laicorum derogare, nisi hoc exprimat, ib. n. 11. 480

8 Cum scribit pro aliquo beneficiando in pluribus Ecclesiis, considerata qualitate personarum, que sint consideranda in beneficii assignatione in c. Episcopus, num. 14. de prob. 65

9 Voluntas papae in Beneficialibus est pro ratione in capite Quanto, n. 39. & 43. de Translat. Episc. 293

10 Declaratur, ib. n. 79. & seqq. 296

11 Habet plenitudinem potestatis presertim in Beneficialibus, ib. n. 42. 294

12 Ex sola potestate est pro causa, ib. n. 43. 294

13 Declaratur, ib. n. 79. usque ad n. 88. 297

14 Quomodo intelligatur habere liberam dispositionem in Beneficialibus, ib. n. 81. usque ad n. 88. 297

15 An habeat aequalem potestatem in Episcopatibus atque in beneficiis inferioribus, ib. n. 87. 297

16 Potest tribuere jus in beneficiis vacaturis in c. Nulla, n. 7. 25. & 45. de concess. prob. 174

17 Quomodo possit conferre in genere beneficia vacatura, tamen in specie, & ad instantiam certae personae conferre non debet, nisi ea ignorante, ib. n. 23. 175

18 Lapso primo honesti statim potest de beneficio providere,

ib. n. 36. 176

19 Et illius negligentiam nemo supplet, ib. n. 37. 176

20 Si beneficium vacare in Curia non conferat intra mensem à die vacationis Ordinarius confert, ib. d. n. 37. 176

21 Supra jus, contra jus & extra jus omnia potest in cap. Consultationibus, n. 25. de Cler. agrot. 155

22 Maxime in Beneficialibus, ib. n. 26. 155

23 Et ideo potest quem private beneficio suo etiam sine causa, ib. n. 27. 155

24 Beneficia omnia sunt papae manualia, ib. n. 29. 155

25 Declaratur, ib. n. 72. & 76. 159

26 Si conferat pluribus idem beneficium, praefertur primus, etiam si secundus obtinuerit gratiam motu proprio, & possessionem acceperit in c. Consultationibus, n. 55. de Cler. agrot. 157

27 Quaedam sunt papae possibilia, que tamen non sunt honesta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ib. n. 56. 157

28 Si de plenitudine potestatis auferat alicui beneficium sine iusta causa, tenetur ei ex iustitia de aequivalenti beneficio providere, ib. n. 66. 158

29 Saltem de potestate ordinaria non potest procedere ad privationem beneficii parte non citata, ibid. num. 68. & seqq. 158

30 De potestate ordinaria non potest quem private officio vel beneficio suo sine iusta causa, ib. n. 76. 159

31 Papa potest praebendas conferre etiam non data negligentia inferioris Collatoris in c. Quia diversitate, num. 14. de Concess. prob. 181

32 Papae mandato de providendo non est obtemperandum cum peccato mortali in c. Grave, n. 5. de prob. 115

33 Papa sub conditione, & ad certum tempus potest aliquem instituire praelatum in c. per tuas, il. 1. num. 31. de Simon. 47

Vide in ver. *Beneficium.*

Papa quoad coadjutoria.

1 Papa ex speciali indulgentia, & dispensatione potest tribuere Episcopo facultatem, ut in ultimo vice spiritus sibi successorem designet in c. Nulla, n. 49. 78. & 82. de Concess. prob. 177

2 Concedendo in Germania coadjutoria perpetuas in omnibus mensibus non dicitur concordatis contravenire, ib. num. 77. 179

3 Potest dare futuram successorem in beneficio viventis, non secundum jus commune, sed dispensative, & ex plenitudine potestatis, ib. n. 82. 179

Vide in ver. *Coadjutor, Coadjutoria.*

Papa quoad commutationem voluntatum.

1 Papa solus potest commutare pias dispositiones tam inter vivos, quam in ultima voluntate in c. perniciosam, n. 67. de off. ordinar. 510

2 Item derogare juramento, pactis & privilegiis in limine foundationis, ib. n. 68. 510

3 Papa pias dispositiones commutare potest etiam si de jure, & de facto applicari possint ad usum destinatum in c. Nos quidem, n. 35. de Testam. 247

4 Papa potest commutare ultimas voluntates, & de hoc dubitare est sacrilegium, ib. n. 40. 247

5 Ut pias dispositiones non subsint Papae, repugnat juri nedum Canonico, sed etiam divino, ib. n. 44. 248

6 Papa in signatura nullum habet rationem ultimarum voluntatum prohibentium ne papa possit illas commutare, ibid. num. 59. & 61. 249

7 Papa solus potest alterare usum illorum que per fideles donata sunt vel relicta in cap. Ex parte, num. 21. de Conlit. 116

8 Papa in confirmatione potest immutare, alterare & interpretari voluntatem statuentium, testantium & pacificentium in c. Significatum, n. 13. & 25. de prob. 75

9 Papa potest immutare pias dispositiones tam mortuorum quam viventium, ibid. num. 22. 76

10 Papa de potestate ordinaria non potest foundationibus Monasteriorum derogare & voluntates commutare in cap. Relatum, num. 22. Ne Cler. vel Monach. 627

11 Nec testamentum vel contractum, aut aliam piam dispositionem rescindere, ibid. num. 23. 627

12 Declaratur ibid. num. 36. 628

Vide supra in ver. *Papae potestas, communita.*
Et in ver. *Communita.*

Papa quoad Concilium.

1 Papae sententia praevalet discrepantibus sententiis inter papam & Concilium in cap. Ex parte, num. 12. de Capell. Monach. 474

Papa quoad delictum.

1 Praesentia papae in Generali Concilio patrum libertatem non minuit in sententiis proferendis, ibid. n. 24. 475

2 Est supra Concilium quod latissime probatur in c. Significasti, à num. 9. usque ad num. 80. de elect. 211

3 Standum est sententiae papae si contradicat Ecclesiae vel Concilio etiam in materia dogmatum, ib. n. 11. 205

4 Primatus papae in Concilio nititur principiis juris naturalis & Divini, ibid. num. 28. & seqq. 206

5 Primatus papae in Concilio ab ipsismet Conciliis saepius declaratur, ibid. num. 46. 208

6 Sententia papae praevalet sententiae totius mundi, ibid. num. 48. 208

7 Autoritas papae in omnibus Conciliis patenter excipitur, ibid. num. 52. 209

8 Superioritatem papae in Concilio qui Auctores ex Canonistis & Theologis tueantur, ibid. num. 55. 209

9 Etiam sponte non potest se subicere Concilio, ibid. num. 71. 210

10 Si ius papae auctoritas in omnibus Conciliis censetur excepta in c. Nimis, n. 17. de fil. Presbit. 439

11 Potest Tridentinum Concilium interpretari tam per se ipsum, quam per eos quibus id munus specialiter demandaverit in c. Cum venissent, n. 14. de Judic. 15

12 Pontifices Maximi quibus Conciliis universalibus praesentur in c. Antigout, n. 33. de pactis. 589

13 Aliquando ex humilitate consentirent, ut gesta que sibi scribenda essent, ascriberentur Concilio, ibid. num. 42. 590

14 Papa est supra Concilium, ibid. num. 50. 590

15 In ordine scripturae praefertur debet Concilio, ibidem num. 52. 591

16 In Concilio potest Constitutiones facere etiam sine Concilio, ibid. num. 53. 591

17 Etiam in materia dogmatum, ibidem num. 54. 591

18 In Concilio deponit Imperatorem, etiam non approbante Concilio, ibidem num. 56. 591

19 Requirit consilium patrum in Concilio non ex necessitate sed ex solemnitate tantum, ibidem num. 58. 591

20 Auctoritatem papae cur Concilium Tridentinum praeservaverit in his tantum que de morum reformatione atque Ecclesiastica disciplina statuta sunt in cap. Tuarum, numero 26. vers. Etenim cum Canonis Concilii de priv. 218

21 Potest fidei Symbolum ordinare etiam sine Concilio in c. Firmiter n. 38. de Summ. Trinit. & fid. Cath. 6

Vide in ver. *Concilii auctoritas.*

22 Constitutiones in Concilio edenda sunt nomine papae & ab ipso tanquam digniori & principaliori sunt denominanda in c. Ex parte, n. 21. de Capell. Monach. 476

Vide in ver. *Concilium.*

Papa quoad consensum vel consilium Cardinalium.

1 Papa potest ardua explicare sine consensu Cardinalium in cap. Ex parte, num. 18. de feud. 219

2 De potestate absoluta, ibidem num. 24. 219

3 Nec valet contraria consensio, ibidem num. 19. 219

4 Et lex contraria non ligat successorem, ibid. n. 23. 219

5 Praescriptio contra supremam papae auctoritatem non valet, ibidem d. num. 19. 219

6 Papa de honestate non potest ardua tractare sine Cardinalibus, ibidem num. 21. 219

7 Valet tamen consuetudo in contrarium, ib. n. 22. 219

8 Papa non consuevit nec potest ardua expedire sine consilio Cardinalium de potestate ordinaria, secus de potestate absoluta in cap. Sicut unire, num. 4. de excess. Praelat. 150

9 Papa de honestate non potest ardua expedire sine Cardinalium consilio, potest tamen de plenitudine potestatis in cap. Ex gestis, num. 8. de Cler. non relid. 22

10 Papa non potest decidere contra statum Ecclesiae sine consilio Cardinalium in cap. Majores, numero 4. de Baptisim. 561

11 Contrarium ibidem num. 7. 561

12 Papa potest errare in fide, sed tota Ecclesia errare non potest, ibidem num. 5. 161

13 Contrarium ibidem num. 12. 161

14 Declaratur, n. 13. & 17. & n. seqq. usque ad n. 24. 161

Papa quoad contractus.

1 Papa contrahendo obligatur jure naturali, à quo surgit aequitas obligationis in cap. Ex Epistola, num. 31. de probat. 114

2 Potest facere ut transactio que nulla est, sit aliqua in c. Veniens, num. 4. de transact. 612

Vide in ver. *Cardinalium dignitas & officium.*

1 Papam incidere in crimen heresis an sit possibile in cap. Significasti, num. 68. de elect. 210

2 Si in heresim notorie & contumaciter laborerit eo ipso delinere esse Papa, ibidem num. 70. 210

3 Potest papa involvi Simonia in prohibitis quia Simoniaci, non autem in Simoniaciis quia prohibitis in cap. Ex parte, num. 22. de off. delegat. 486

4 An possit involvi crimine Simoniae in cap. Cum pridem de pactis, num. 53. & seqq. usque ad n. 141. 598

5 Non potest Simoniacum committere quoad penam juris positivi, ibidem num. 55. 598

6 Nec incidit in Cap. Si quis suadente, si Clericum percussit, ibidem num. 56. 598

7 Si pro gratia & Sacramento pecuniam recipere, Simoniacum committeret & gravius peccaret, quam quilibet alius, ibidem num. 57. 598

8 Vendere non potest utrum Beneficium cui sit annexa potestas clavium sine labe Simoniae, ib. num. 59. 598

9 Accipiens pecuniam pro collatione Canonicius vel alterius beneficii simplicis, an Simoniacum committat, ibid. latissime discutitur in utramque partem, numero 60. usque ad num. 137. 598

10 Non involvitur Simonia in his que sunt Simoniaca, quia prohibita, ibid. num. 62. 598

11 An possit Simoniacum committere in Hospitalibus & aliis beneficiis quorum executio concernit temporalia tantum, ibidem num. 137. 604

12 Participando excommunicato quem nolit esse absolutum non incidit in Canonem in c. Si aliquando, num. 15. de sent. excomm. 331

13 Recipiendo pecuniam pro beneficii collatione, an involvatur crimine Simoniae in cap. Ex diligenti, num. 7. de Simonia. 31

Vide in ver. *Electio Papae per Simoniacum.*

14 Papa licet receperit à Deo potestatem & legitimum Pontificatus, non tamen potestatem peccandi in cap. Cum esses, num. 182. de testam. 262

15 Papa volens sine rationabili causa turbare statum universalis Ecclesiae non est tolerandus in cap. Cum percussio, num. 5. de Cler. agrot. 445

16 Papa non potest Canonice irregularitatem incurrire in cap. De cetero, num. 22. de homie. 116

Papae dignitas.

1 Papa est major Apostolo, administratione in cap. Super eo, num. 16. de bigam. 458

2 Nec pauli, nec petri praecipit astringitur, sed Dei, ibidem num. 17. 458

3 Ante consecrationem & coronationem ex stilo non scribit Pontificatum in Data in cap. Licet de vitanda, num. 5. de elect. 212

4 Ante coronationem quomodo scribat Datum, qualiter se nominet & det Bullas, ibidem, num. 9. 212

5 Et quomodo post coronationem, ibidem num. 10. 212

6 Quam gerat personam in Ecclesia ex Bernardi sententia in cap. Significasti, num. 39. de elect. 207

7 Primatus papae in Ecclesia ostenditur ex pluribus Summorum pontificum & Sanctorum patrum testimoniis, ibidem num. 40. & seqq. 208

8 In quibus praecellat pontificem legis veteris in c. Praesentia, num. 9. Ne prelat. vic. suas. 61

9 Est Sponsus universalis Ecclesiae & pater patrum, ibidem num. 29. 62

10 Dicitur princeps principum & Dominus dominantium, ibidem num. 50. 62

11 Item Judex omnium mortalium & Ordinarius singulorum, ibidem num. 51. 63

12 Quod datur papae, petri sacro datur, ibid. n. 57. 63

13 Papa & omnes alii Episcopi sunt coaequales in his, que sunt ordinis Episcopalis in cap. Ad hac, num. 20. de Off. Archiep. 490

14 Item sunt coaequales in potestate ordinis in cap. perniciosam, num. 33. de off. ordin. 507

15 Aliquando papa gerit personam Regis in cap. Cum causam, num. 10. de e. e. 254

16 Nec puri hominis, sed veri Dei vicem gerit in terris in cap. Quanto, num. 66. de translat. Episc. 295

17 Est Sponsus universalis Ecclesiae, ibid. num. 111. 298

18 Vacante Imperio vices Imperatoris gerit in cap. Significasti, num. 69. de off. Delegat. 499

19 Est Metropolitanus Romanae Ecclesiae in cap. Cum olim, num. 12. de major. & obed. 574

20 Solus Papa caput visibile Ecclesiae, ibid. n. 23. 574

21 Papa & Episcopus se habent ad Ecclesiam sicut vir ad

uxorem suam in cap. Accepimus, num. 37. de pac- tis, pag. 609
Papa est iudex ordinarius exemptorum in cap. Sacro, n. 62. de sent. excomm. 348
Pontifex non dicitur ante consecrationem in cap. Eam te, num. 8. de Rescript. 139
Papa ante consecrationem & coronationem ex filio non scribit nomen suum, nec Pontificatum in data, sed utitur dimidia Bulla & appellat se electum, ibidem num. 11. 139
Afferentes tamen eum non debere se Episcopum, sed electum inscribere, sunt eo ipso excommunicati, ibid. numero 12. 139
Papa longè præstat Imperatori in cap. Ad falsarium, n. 16. de Crim. falsi. 168
Papa non solus est Episcopus universalis Ecclesie, sed etiam Archiepiscopus urbis Romæ & Romanæ Ecclesie Episcopus in cap. Licet, num. 29. de foro compet. 56

Papa quoad dispensationem.

1 Papa dispensare non potest cum bigamo ad ordines sacros in c. Super eo, num. 11. de bigam. 458
2 Quamvis in articulis fidei dispensare non possit, in aliis tamen potest, ut in iuramento, ibid. num. 12. 458
1 Dispensat in omni Constitutione Ecclesie, ibidem numero 14. 458
1 Et quomodo dispense contra Apostolum, ibidem numero 15. 458
1 Non dispensat cum bigamo de potestate ordinaria, sed absoluta, ibid. num. 18. 458
1 Potest iure ordinario super bigamia dispensare, ibidem numero 34. 459
3 Quomodo dispensare possit super residentia in Episcopatibus & beneficiis curatis in cap. Ex parte, num. 56. & seqq. de Cler. non resid. 40
3 Dispensare potest super Evangelio illud interpretando, ibid. num. 38. 40
5 In his que sunt juris positivi dispensare potest sine ulla causa & sic dispensat sunt tuti quoad Deum in cap. Henricus, n. 15. de Cler. pugn. in Ducl. 130
5 Declaratur, ib. num. 15. in vers. Nisi lex Canonica. 130
5 Contra jus divinum non dispensat, ib. n. 30. 132
5 Dispensat cum promotis super homicidio voluntario aliquando in signatura Gratie, aliquando remittit supplicationes ad Congregationem Concilii, ib. n. 34. 133
5 Dispensat super omnibus irregularitatibus, ib. n. 40. 133
5 An possit dispensare quoad Ordines cum homicida voluntario, ibid. num. 27. 132
Vide in ver. Dispensatio.
1 Potest dispensare cum promovendo ad Episcopatum super etate & aliis qualitatibus hic præscriptis in cap. Cum in cunctis, n. 14. de elect. 224
1 Solus papa dispensat ad plura Curata etiam propter causam utilem vel necessariam Ecclesie in c. Dudum, il. 2. num. 18. de elect. 247
1 Quomodo intelligatur dispensare super residentia in Ecclesiis Curatis, que est de iure divino, ib. n. 22. 247
1 Dispensare potest ad duo Curata declarando jus Divinum ob aliquam circumstantiam in illo casu ad personalem residentiam non obligare, ib. n. 24. 247
1 Dispensat in omnibus statutis Ecclesie in c. Nimis, n. 15. de sil. presbit. 439
1 Solus papa dispensat in voto solemnium paupertatis & continentie in c. perniciosam, n. 58. de off. ord. 509
1 Item dispensat contra Apostolum super bigamia, ibidem num. 64. 510
1 Ex causa dispensat contra Evangelium in c. Cum pridem, num. 75. de pactis. 599
1 Contrarium, ib. n. 81. 600
1 Ita se habet ad legem Divinam sicuti quilibet privatus ad legem humanam, ib. n. 79. 600
1 In lege Divina non dispensat propriè, sed declarat eam in aliquo casu non obligare, ib. n. 80. 600
1 Faciens actum prohibitum, super quo potestatem habet dispensandi cum inhabili, censetur tacite dispensare, ib. n. 145. 605
5 Super sigillo Confessionis dispensare non potest in c. Officii, n. 28. & 30. de pen. & remiss. 283
3 Voluntas papæ in dispensationibus habetur pro ratione in c. Quia in tantum, n. 15. de prob. 70
3 Declaratur, ib. n. 16. 70
3 Non dispensat cum Religiosis iuste egestis ab Ordine, ut Missam celebrent in sæculo in c. Ne Religiosi, n. 10. de Regul. 390
1 Potest ex gravi causa dispensare, ut in una specie tantum fiat consecratio, in c. Cum venisset, n. 30. de sac. nact. 411

3 An possit cum Morscho super proprietate, vel libeta peculii administratione dispensare in c. Monachi, n. 12. de stat. Monach. 429
3 Aut facere de Monacho non Monachum, ib. n. 13. 429
1 In his, que sunt de iure Divino non dispensat in casibus sibi permisis, nisi ex iusta & rationabili causa in cap. Quanto n. 61. de Translat. Episc. n. 135. 295
1 Super pluralitate Cathedralium non dispensat nec super Matrimonio rato & aliis huiusmodi sine gravi causa, ibidem n. 89. & 93. 297
1 In omnibus irregularitatibus etiam bigamie dispensat in c. Nisi cum pridem, n. 85. de renunc. 316
3 Papa vel Concilium admittendo Clericos ad Tabellionatum exercendum aut officium tribuendo, videtur eos habitare in cap. Sicut te, num. 60. & 68. Ne Cler. vel Monach. 639
3 Non potest papa dispensare ut testis deponat sine iuramento etque fides adhibeatur in c. Audivimus, n. 60. de reliq. & vener. Sanct. 571
1 Dispensare potest Ecclesia super voto continentie solemnizato per susceptionem sacri ordinis in c. Nuper à nobis, n. 31. de bigam. 465
Dispensationes Matrimoniales.
Vide in verbo Papa quoad Matrimonium.
1 Dispensatio Papæ in votis sine iusta causa non prodest in foro anime in c. Dilecti, num. 21. de renunc. 321
1 Papa in votis non dispensat; sed declarat, ibidem n. 22. pag. 321
Vide in verbo Dispensatio.
3 Papa an possit dispensare cum Monacho ut habeat proprium vel uxorem ducat, late discutitur in c. Cum ad monasterium, n. 43. & seqq. usque in finem de stat. Monach. pag. 449
3 Papa in multis præter articulos fidei dispensare non potest, ibidem num. 45. 449
3 Papa non potest dispensare in voto solemnium continentie etiam propter multitudinis bonum, secundum opinionem Divi Thomæ, ibidem n. 46. 449
3 Contrarium ibidem n. 56. & 61. 450
3 Papa dispensat in voto continentie solemnizato per susceptionem sacri ordinis, ibidem n. 49. 449
3 Papa ex magna causa potest dispensare cum Monacho super voto continentie & paupertatis, ibidem n. 46. 450
3 Sed sine huiusmodi causa non potest & que sit magna causa, ibidem n. 61. 62. & 64. 450
3 Papa pluries dispensavit cum regularibus etiam Sacerdotibus & Episcopis ut possent contrahere Matrimonium, ut in exemplis hic positus, ibidem n. 56. 450
3 Papa dispensare potest contra jus positivum etiam sine ulla causa, ibidem n. 78. 451
3 Dispensatio papæ ut Monachus habeat proprium, nunquam valet: nisi magna causa & vera subit, ibidem n. 81. pag. 451
3 Secus in dispensatione ut Matrimonium contrahat, quia tenet si credat bonam dispensationem: licet peccet exigendo debitum, ibidem n. 82. 451
3 Et que sit ratio diversitatis, ibidem n. 83. 451
3 Papa non potest facere ut Monachus habeat uxorem vel proprium quamvis Monachus est; sed bene potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum, ibidem n. 67. 68. & 70. 450
3 Navarri distinctio quod papa dispensare possit ut Monachus uxorem ducat, non autem ut habeat proprium, refellitur ibidem num. 70. 451
Vide in verbo Regulares quoad votum paupertatis.
5 Dispensat solus papa cum Clerico seculari qui in excommunicatione recipit ordines: etiam si ab illa excommunicatione Episcopus possit absolvi in c. Cum illorum, n. 8. de sent. excomm. 324
Vide in verbo Excommunicationis effectus.
1 Papa solus dispensat ut laici admittantur cum Collegialibus ad eligendum in c. Massana, n. 5. & 29. de elect. 280
1 Papa solus dispensat in Matrimonio rato non consummato in c. perniciosam, n. 61. de offic. ordin. 509
1 Item dispensat in aliquibus gradibus prohibitis in Levitico, ibidem n. 62. 510
1 Item dispensat contra Apostolum super bigamia, ibidem n. 64. 510

Papa quoad electionem.

1 Papa electio de iure communi valida est, quomocunque duæ partes Cardinalium consentiant in aliquem ut in electum in c. Causam, n. 27. de elect. 254
1 In qua etate eligi possit in c. Cum in cunctis, n. 28. de elect. 225
1 Eligi debet saltem à duabus partibus Cardinalium; & aliter se intrudens in papatum, incidit eum sibi adherentibus

in penas Constitutionis in c. Licet de vitanda, de elect. n. 1. 213
Vide in verbo Electio Papa & in verbo Cardinales quoad electionem Papæ.
1 Nulla exceptio opponi potest papæ electo à duabus partibus Cardinalium, ibidem n. 11. 213
1 Non potest opponi papæ quod Cardinales eligentes sint excommunicati vel suspensi, ibidem n. 12. 213
1 Obijci non potest papæ electo quod non sit de Collegio Cardinalium aut quod sit uxoratus vel Monachus, ibidem n. 14. & seqq. 213
1 Pontifices sex post Alexandrum III. numerantur electi qui non erant Cardinales, ibidem n. 15. 213
1 Electio papæ multa habet specialia, ibidem n. 23. 214
1 Et formis non est obnoxia; sed quomocunque appareat duæ partes Cardinalium in unum consensisse: jus habet & verus est papa, ibidem n. 24. 214
1 Et quid post Constitutionem Gregorii XV. ibidem n. 25. pag. 214
1 Electio papæ requirit duæ ex tribus partibus Cardinalium, tam de iure communi quam ex Constitutione Gregorii XV. ibidem n. 30. 214
1 Electio papæ ex Gregoriana Constitutione redacta est ad tres formas Concilii Generalis, ibidem n. 38. 215
1 Electio papæ quasi per inspirationem fieri debet per verbum Eligo intelligibili voce prolatum, ibidem n. 52. 216
1 Ubi primum canonicè eligitur à sacro Collegio Cardinalium, supremam à Deo potestatem sine medio consequitur in c. Significasti, n. 32. de elect. 207
1 Electus in papam per simoniam non est Apostolicus; sed Apotacticus in c. Cum pridem, n. 54. de pactis. 598
1 Qualis eligendus in c. Accepimus, n. 49. de pactis. 609
1 Non potest aliter tribuere facultatem eligendi Romanum pontificem, ibidem n. 65. 611
5 Missa non est de substantia electionis papæ in c. Qui presbiterum, n. 89. de pen. & remiss. 277

Papa quoad Episcopatum unionem & divisionem.

5 Papa potest Episcopatum unire etiam sine causa in c. Sicut unire, n. 3. de excess. prelat. 190
1 In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituere in c. Quanto, n. 51. & 89. de translat. Episc. 295
1 Uni Episcopo potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum unire & unum in plures dividere, n. 51. 69. & 89. 295
Vide in verbo Unio Episcopatum.
1 Papa Episcopatum dividere non potest sine iusta causa, Episcopo non consentiente, ibidem n. 69. 296

Papa quoad Episcoporum promotionem, renunciationem, translationem & depositionem.

1 Papa an possit Episcopum invitum transferre, latissimè discutitur in c. Quanto, n. 11. & seqq. usque in fin. de translat. Episc. 293
1 Non possit papam transferre Episcopum invitum, quibus rationibus probetur ibidem num. 15. & seqq. usque ad num. 32. 293
1 Possit pro libito voluntatis Episcopum transferre invitum, qui Auctores sentierint, ibidem n. 32. 294
1 Potest Episcopum deponere etiam sine causa, ibidem num. 40. 294
1 Contrarium ibidem n. 78. 296
1 Potest facere prælatum ad tempus, ibidem n. 41. 294
1 In uno Episcopatu potest duos Episcopos constituere, ibidem n. 51. & 89. 295
1 Uni Episcopo potest concedere duos Episcopatus, item plures in unum unire & unum in plures dividere, ibidem num. 53. 69. & 89. 295
1 Si videt membrum Ecclesie, id est Episcopum inutilem esse ob persequutionem quam patitur, debet illum amovere & ad aliam Ecclesiam transferre, ibid. n. 61. 295
1 An habeat æqualem potestatem in Episcopatibus atque in beneficiis inferioribus, ibidem n. 87. 297
3 Potest Episcopum deponere etiam sine causa in c. Consultationibus, n. 30. de Cler. ægrot. 155
3 Contrarium ibidem num. 45. & seqq. usque ad num. 51. & 76. 156
3 Declaratur ibidem n. 72. & 76. 159
5 Papa solus potest promovere ad Episcopales, Archiepiscopales & alias majores dignitates in c. Quod à Prædecessore, n. 87. de schismat. 98
1 Papa solus dissolvit spirituale conjugium, non humana; sed Divina autoritate in c. Cum ex illo, n. 17. de translat. Episc. 299

Vide in verbo Depositio, renuntiatio, Translatio & in verbo Episcopus quoad promotionem &c. & in verbo Episcopus quoad Translationem.

Papa quoad exemptiones & privilegia.

1 Papa dum Ecclesiam ab aliis eximit, intelligitur eam sibi immediatè subijcere in cap. Cum tempore, num. 2. de arbit. 637
5 Potest concedere privilegium audiendi confessiones alterius Dioecetani, etiam Episcopo invito; & contraria opinio damnatur ut periculosa in fide in c. Omnis, n. 73. de pen. & remiss. 291
3 Potest tribuere facultatem testandi de redditibus Ecclesiasticis, tam Clericis secularibus quam regularibus in c. Si quis sanè, n. 35. de pecul. Cler. 337
3 Declaratur ibidem num. 16. 337
1 Gratia est quicquid facit papa in c. Bonæ memoriæ, n. 65. de postul. prelat. 190
5 Est iudex ordinarius exemptorum in c. Ex parte, il. 2. n. 27. & 48. de privil. 243
5 Nunquam ita eximit aliquem à jurisdictione quin ipse possit per se vel delegatos procedere, ibidem n. 22. 242
5 Cum tribuit jus procedendi contra exemptos autoritate delegata, non violat exemptiones in cap. Turarum, n. 31. de privil. 53. 229
1 Potest à sua sententia eximere, sed non licentiam peccandi tribuere in cap. Sacris, num. 30. de his que vi met. caus. 67
5 Papa est iudex ordinarius exemptorum in c. Sacro, n. 62. de sent. excomm. 348
Vide in verbo Exempti, Exemptio, Privilegium.

Papa quoad Fidei articulos.

1 Papa potest fidei symbolum ordinare etiam sine Concilio, in c. Firmiter, num. 38. de Summa Trinitate & fide Catholica. 6
1 Papa cur non possit aliquid statuere contra articulos fidei semel definitos in c. Significasti, n. 13. de elect. 205
2 In particularibus actionibus potest errare in c. Venerabili, num. 11. 29. & 37. de testibus. 448
2 In his que spectant ad fidem vel statum universalem totius Ecclesie errare non potest, ibidem num. 30. 40. & 42. 144
Vide in verbo Canonizatio Sanctorum.
2 Iudicio papæ in determinationibus fidei magis standum est quam quorumlibet sapientum in scripturis opinionio, ibidem n. 36. 144
3 Ut homo privatus errare potest in fide, quod tamen hæc tenus per Dei gratiam non legitur contigisse in c. Majoribus, n. 13. de Baptism. 561
3 Deus non dedit papæ impeccabilitatem in agendo; dedit tamen infallibilitatem in definiendo, ibidem n. 14. 562
Vide in verbo Concilium Generale quoad potestatem.

Papa quoad infeudationem.

3 Papa an possit in præjudicium successorum aliquem de feudo nondum devoluto, consentiente vassallo investire in c. Ex parte, n. 13. & seqq. de feud. 219
3 Et quid post Bullam Pii V. ibidem à num. 30. & seqq. usque in finem. 220
3 Et an possit sine consilio & assensu Cardinalium declarare super evidenti utilitate, ibidem n. 14. 18. & seqq. usque ad n. 30. 219
3 Successor non tenetur ratam habere investituram non completam prædecessoris de feudo quod alius tenet, nisi eo consentiente alius fuerit investitus, ibidem n. 15. 219
3 Investitura de feudo nondum aperto de consensu vassalli non exprimit morte infeudantis, ibidem n. 16. 219
3 Et ligat successorem, ibidem num. 17. 219
3 Cardinalium consensus in infeudatione magne Civitatis de necessitate non requiritur; sed de honestate tantum, ibidem num. 25. 219
3 Princeps potest infeudare nedum Civitatem, sed etiam provinciam & Ducatum, ibidem num. 26. 220
3 Causa evidenti utilitatis infeudationis an præsumatur in papa & an sit standum illius assertioni, ibid. n. 27. 220
3 Alienatio ritè & rectè facta non potest per successorem infringi, ibidem n. 29. 220
3 Civitates & loca Ecclesie Romanæ infeudari & alienari solita ad eam devoluta & devolvenda ipso iure Cameræ Apostolicæ incorporata censentur ex Bulla Pii V. ibidem num. 30. 220
3 Etiam si antequam devolvantur ex declaratoria Innocentii IX. ibidem num. 34. & seqq. 220
3 Et de huiusmodi infeudationibus tractantes eamque papa in-

230 Inuantes sunt excommunicati & alias poenae incurrunt, ut in eadem Bulla Pii V. ibidem n. 31. 220
Cardinales jurant loca Ecclesiarum Romanarum non in feudum, ibidem num. 32. 220
Et idem jurat electus in papam, ibidem n. 33. 220
Papa potest durante generatione investiti in feudo aliis investituram concedere in casu devolutionis, ibidem n. 36. 220
Secus stante declaratione Innocentii IX. ibidem n. 34. 220
Bulla Pii V. de non in feudum locis Romanarum Ecclesiarum, comprehendit etiam gubernia ultra triennium, ibidem num. 37. 220
Sed non comprehendit terras & loca confiscata, ibidem num. 38. 220
Item nec loca quae Camera Apostolica emit à Baronibus, ibidem num. 39. 220
Papa potest bona Ecclesiarum curata in feudum concedere & statuere ut cura per Capellanum à feudatario deputandum exerceatur in cap. Ex parte, num. 24. & 65. de Cler. non resid. 37
Vide in verbo Alienatio & in verbo Feudalia bona. 37

Papa quoad intentionem.

5 Papa si quem sub titulo dignitatis etiam ex certa scientia nominet seu tractet: per hoc in dignitate illi ipsum approbare non intelligitur in cap. Quoad à praedecessore, num. 116. de schismat. 101
5 Nominatio papae in litteris Apostolicis non tribuit jus in feudum aut alias titulum non habenti, ibidem n. 117. 101
5 Si quem admittit assignari ei certam fidem vel recipiat tanquam Abbatem ad suum officium exercendum, non censetur eum approbare in ea dignitate, ibidem n. 119. pag. 102
5 Nominatio papae non inducit probationem dignitatis vel tituli, ibidem num. 123. 102
5 Si aliquid faciat de plenitudine potestatis, non praedecedit inferioribus nec contra eos praescribit in cap. Nuper, num. 34. de sent. excom. 322
5 Non ligatur papa praedecessorum suorum Constitutionibus, tam ex defectu voluntatis quam potestatis in c. responso, num. 76. de sent. excom. 338
5 Si suis litteris excommunicatum salutare non propter hoc censetur eum absolvere in c. Si aliquando, num. 1. de sent. excom. 331
5 Sive excommunicatio lata fuerit à iudicibus inferioribus, sive à Sede Apostolica, ib. n. 2. 331
5 An censetur excommunicatum absolvere, si eum saluet ex certa scientia, ibid. num. 7. & seqq. ad n. 15. 331
3 Intentio papae non est ex nobis alterius alicuius sibi applicari in cap. Consultationibus, numero 53. de Cler. agrot. 157
3 Non praesumitur Papa velle contra jus, ib. n. 55. 157
3 Non praesumitur per suas litteras dare alicui causam litigii in cap. Litteras, num. 26. de concess. prob. 185
4 Licet supremam habeat auctoritatem, tamen tamen se reprehendi in cap. Non debet, n. 4. de consang. & affin. pag. 68
3 Beneficium vel officium minime vacans papa non intendit conferre in cap. de Recloribus, num. 43. de Cler. agrot. 150
Vide in ver. Subreptio.
Et in ver. Papa quoad jus quassum.

2 Subreptio dicitur collatio & non tenet si papa contra pronuntiationem suam conferat beneficium hoc tacito in cap. Cum olim, num. 1. de sent. & re judic. 171
2 Papa si veniat contra factum proprium concedendo, alicui officium vel beneficium à se prius alteri concessum praesumitur circumventus & secunda concessio non valet, ib. num. 2. & 31. 171
2 Et hoc est praesumptio juris & de iure quae non admittit probationem in contrarium, ib. n. 17. 171
2 Etiam si Papa disponat motu proprio, ib. num. 21. 171
2 Et per viam declarationis, ib. num. 15. 171
2 Iudicia sua non praesumitur quis velle impugnare, ibid. numero 3. 171

Papa quoad interpretationem scripturarum.

1 Interpretatio papae praevalet dictis Sanctorum Patrum & contraria opinio Abbatis refellitur tanquam erronea in c. Ne invariatis, num. 6. de Constit. 28
2 Papa potest Trident. Conc. interpretari tam per se, quam per eos quibus id munus specialiter demandaverit in cap. Cum venissent, num. 14. de iudic. 15
3 Papa potest verba dubia Generalium Conciliorum per modum legis interpretari in cap. Super specula, num.

42. Ne Cler. vel Monach. 645
Vide in ver. Interpretatio.
Et in ver. Congregatio Concilii.

Papa quoad jus civile.

3 Papa potest abrogare leges Imperatoris foventes peccatum in cap. Cum elles, num. 11. de Testam. 253
3 Papa ubi peccatum non imminet, non potest infringere leges humanas quoad forum civile in locis ubi jurisdictionem temporalem non habet, ib. num. 13. 253
3 Sed in suo foro potest tollere legem civilem, eam in locis Imperio subiectis, ib. num. 14. 253

Papa quoad jus divinum.

1 Papa ex causa limitat jus divinum, ejusque prohibitionem relaxat in cap. Cum pridem, num. 73. de pact. 599
1 Declaratur, ib. n. 81. 600
3 Papa potest immutare auctoritatem illam, in ore duorum vel trium, &c. addendo vel minuendo in cap. Cum elles, num. 107. de testam. 258
3 Sed contra, ib. n. 121. & 143. 258
3 Papa usque ad animam & sanguinem jus Divinum servare debet, ib. num. 169. 261
3 Princeps etiam Papa si condit leges contra ea quae dicit Dominus, non dicitur condere, sed potius convincitur errare, ibid. num. 180. 262
Vide in ver. Jus Divinum.

Papa quoad jus positivum.

1 Papa quamvis non contringat lege positiva, adstrigitur tamen merite legis & aequitate naturali determinante aliquid circa peccatum in cap. Canonum status, num. 60. de Constit. 19
1 Papa an ligetur c. Omnis utriusque de poen. & remiss. ibid. num. 61. 19

Papa quoad jus quassum non tollendum.

1 Papa potest rem uni Ecclesiae auferre & dare alteri in cap. Perniciosam, num. 69. de off. ordin. 510
1 Papa potest auferre rem uni Ecclesiae & dare alteri etiam sine causa, nec quilibet potest ei dicere: Cur ita fecisti In cap. Quanto, n. 48. de translat. Episc. 295
1 Contrarium, ib. num. 79. 296
1 Declaratur, ibid. num. 79. 296
3 Papa auferre rem uni Ecclesiae & dare alteri potest, sed sine causa id facere non debet in c. Nos quidem, num. 26. de testam. 247
3 Papa non potest saltem iustitia sui alteri quassum auferre absque rationabili causa in c. Consultationibus, n. 50. de Cler. agrot. 157
3 Declaratur, ib. n. 71. & 76. 159
3 Papa non potest auferre defensionem oppresso, ibid. num. 69. pag. 158
3 Papa de potestate ordinaria non potest quem privare officio vel beneficio suo sine iusta causa, ib. n. 76. 159
3 Papa quo casu intelligitur posse sine causa jus quassum auferre de plenitudine potestatis, ib. n. 77. 159
3 Quaedam sunt possessibilia papae, quae tamen non sunt honesta, nec laudabilia, ut beneficium revocare, ib. n. 56. 157
1 Papa an sine causa possit auferre alicui officium vel beneficium, remissive in c. Quae in Ecclesiis, n. 117. de constit. 95
1 Causa iusta auferendi rem alterius est favor publicus, ib. num. 119. 95
Vide in ver. Regula de iure quassum. Et in ver. Princeps quoad jus quassum. Et in ver. Papa quoad intentionem.
2 Si papa det alicui facultatem capiendi possessionem propria auctoritate, intelligitur nisi possessio sit plena in c. Cum olim, n. 39. de sent. & re judic. 172
3 Papa non est proprie dominus bonorum Ecclesiae in c. Relatum, n. 25. Ne Cler. vel Monach. 627
3 Contrarium, ib. n. 26. & seqq. usque ad n. 35. 627
3 Papa non potest contra alias Ecclesias praescribere & cur, ib. num. 27. 627
Vide supra in ver. Papa potestas, communis.

Papa quoad matrimonium.

3 Papa potest dissolvere matrimonium non consummatum tam per viam statuti, quam dispensationis in c. Ex parte, il. n. 7. de Convers. conjugat. 423
3 Papa an possit statuere, ut professio emissa in domo seculari dirimat matrimonium ratum non consummatum, ib. num. 17. & seqq. 423

3 Papa an possit statuere, ut matrimonium ratum dissolvatur per secundum consummatum, ibid. num. 19. & 20. pag. 424
4 Papa solus potest inhabilitare ad matrimonium contrahendum in c. litteris quas, n. 7. de matrim. contract. contr. interd. Eccles. 73
1 Papa inducit impedimenta dirimentia & inhabilitat ad contrahendum in c. Perniciosam, num. 63. de Off. Ordinari. 510
1 Papa potest matrimonium non consummatum dissolvere in c. Quanto, n. 54. 89. & 93. de translat. Episc. 295
1 Papa quoadque matrimonium consummatum dissolvit, ib. num. 55. 295
4 Papa non potest statuere, ut sine consensu expresso vel tacito sit Matrimonium in c. Is qui fidem, n. 7. de sponsal. 16
4 Papa solus dispensat super matrimonio puellae, quae sufficienter habet discretionem, sed non spiritum ad copulam in c. De illis, il. n. 39. & 46. de despons. impuber. 25
4 Papa dispensat cum omnibus personis conjunctis, nisi cum patre & matre, ut matrimonium contrahant in c. Vir qui n. 35. de consang. & affin. 72
4 Papa quamvis inter fideles non possit dispensare super matrimonio consummato, potest tamen recipere probationes contra matrimonium praesumptum, in c. Consultat, n. 37. qui Cler. vel vov. 44
Vide in ver. Dispensatio.
Et in ver. Matrimonium quoad dispensationem.

Papa quoad officium.

3 Papa habet curam, vigilantiam & sollicitudinem omnium Ecclesiarum, & populi Christiani in universo orbe in c. Ex parte, n. 13. de Cler. non resid. 36
5 Constitutio est pastor totius gregis Dominici in c. praeterea, n. 23. & seqq. Ne praeter. vices suas. 63
5 Est sponsus universalis Ecclesiae, & pater patrum, ibid. n. 29. 62
5 Necessitates papae tenentur Ecclesiae omnes subvenire si requirantur, ib. n. 38. 62
3 Solus Papa potest verba dubia generalium Conciliorum per modum legis interpretari in c. Super specula, n. 42. Ne Cler. vel Monach. 645
5 Jus divinum usque ad animam, & sanguinem servare debet in c. Omnis, n. 24. de poen. & remiss. 288
1 Est principalis dispensator bonorum Ecclesiae in c. Quanto, num. 57. 70. & 82. de translat. Episc. 296
3 Peccatorum correctio spectat ad papam, & qui negat potestatem papae, negat se Christianum in c. Nos quidem, n. 47. de testam. 248
3 Ad officium Romani pontificis spectat illicitas testatorum dispositiones corrigere & emendare, ib. n. 60. 249
1 Officium papae est Ecclesiarum indematit consuleri, & perniciosas consuetudines extirpare, in c. Consuetudines, n. 58. de consuetud. 178

Papa quoad obedientiam, reverentiam, & subjectionem.

3 Papa mandato de providendo non est obtemperandum cum peccato mortali in c. Grave, n. 5. de prob. 115

Papa quoad Regulares.

1 Papa potest facere de Monacho non Monachum in cap. Requirat, n. 37. de ordinat. ab Episcopo. 351
3 Papa non facit de Monacho non Monachum, nisi ex gravissima causa in cap. Ne Religiosi, num. 11. de Regul. 490
3 Papa potest Religiosis etiam strictiorem vitam indicere quam eorum Regula exigit in c. Recolentes, num. 7. de stat. Monachor. 437
3 Item potest primarium rigorem Regulae mitigare, ibid. num. 8. 437
1 Papa potest novum Ordinem seu Religionem approbare & erigere dignitates omnino novas in c. perniciosam, num. 70. de off. ordinari. 310
3 Papa licentia in transitu Regularium ad alium ordinem. Vide in ver. Regulares quoad transitum.
3 Papa non potest facere ut Monachus habeat uxorem vel proprium, quando Monachus est, sed bene potest ex magna causa facere de Monacho non Monachum in c. Cum ad Monasterium, num. 67. 68. & 70. de stat. Monach. 450
Vide in ver. Papa quoad dispensationem.
3 Regula omnis Religiosis à Romani Pontificis auctoritate vires sumit, ibid. num. 59. 450

3 Papa sicut Religionis substantiam approbat, sic & ipsam tollere potest, ibidem num. 60. 450

Papa quoad successorem.

1 Papa an possit sibi successorem substituere in cap. Accipimus, n. 16. & seqq. usque in fin. de pactis. 607
1 Referuntur Auctores & fundamenta pro opinione affirmativa, ibidem num. 17. & seqq. usque ad n. 29. 607
1 Ante transitum suum potest cum fratribus de successore decernere ac deliberare, ibidem num. 23. 608
1 Declaratur ibidem num. 61. 611
1 Potest ex speciali gratia indulgere Episcopo, ut in mortis articulo sibi successorem designet, ibid. num. 24. & 63. 608
1 Potest constitutiones facere super electione successoris, ibidem num. 26. 608
1 Declaratur ibidem num. 67. 611
1 Non prohibetur sibi successorem eligere, nisi de Jure Canonico, ibidem num. 27. 608
1 Contrarium ibidem num. 38. & seqq. 609
1 Non ligatur constitutionibus praedecessorum, etiam in Generali Concilio editis, ibidem num. 28. 608
1 Referuntur Auctores & fundamenta opinionis negativae, ibid. num. 29. 608
1 Non potest immutare statum Ecclesiae, ib. n. 32. 608
1 Potestati papae repugnat potestas electiva papae, ibidem num. 36. 609
1 Non potest alteri tribuere facultatem eligendi Romanum pontificem, ibidem num. 65. 611
1 Praehibetur papa sibi instituere successorem Jure nedum Canonico, sed etiam Divino & Naturali, ibid. num. 38. & seqq. usque ad numerum 54. 609
1 Constitutio à papa vel à Collegio Cardinalium valide fieri non potest, ut Romanus pontifex possit sibi successorem substituere, ibidem num. 31. 608
1 Praelatus non potest sibi eligere successorem, nisi cum auctoritate Romani pontificis, ibid. n. 15. 607
1 Potestati papae repugnat potestas electiva papae in cap. Accipimus, num. 36. de pactis. 608
2 PARES Curiae qui sint & unde dicantur in c. Ceterum, num. 19. de iudicis & à quo eligendi, ibidem num. 21. 3
2 Porra sunt scire & scire debere in cap. Veniens, n. 25. de iurejurand. 160
4 Paria delicta mutua compensatione tolluntur in cap. Ex litteris, num. 10. de divoritiis. 92
5 Paria sunt nocere iniuste & iuste prodesse nolle, in cap. Falsidicus, num. 19. de crim. falsi. 155
5 PARLAMENTI Doleus edictum circa censuras à Iudicibus Ecclesiasticis latus improbat in cap. Sacro, num. 31. & seqq. de sent. excom. 346
3 Parliamenti Domini quamvis primam sedem obtineant, hoc tamen non intelligitur respectu consiliorum qui in eos habent jurisdictionem in cap. Nobis, num. 30. de iure par. 496
3 PARENTUM appellatione aliquando veniunt attingentes & non descendentes in cap. Fratrem, num. 11. de sepult. 275
1 Parentum appellatione avi & proavi continentur in cap. Ad Extirpandas, num. 46. de fil. presbit. 436
1 Parentum nomine comprehenduntur omnes descendentes in cap. Ex transmissa, num. 10. de fil. presbit. 430
4 Parentibus carnalibus non licet filios proprios de sacro fonte suscipere in c. Si vir, n. 2. de cognat. spir. 57
3 PAROCHIA nova erigi non potest ex redditu Ecclesiae cui non superiunt necessaria ad sustentationem Rectoris in cap. Ad audientiam, il. n. num. 4. de Eccl. edificat. 486
3 Parochia nova erigi potest ab Episcopo infra limites parochiae alterius etiam invito Rectore, ib. n. 11. 587
3 Parochia nova ut erigi possit ab Episcopo infra limites alterius parochiae qui requirantur, ibidem num. 13. & seqq. usque in fin. 587
3 Parochiae amplitudo an sit iusta causa erigendi novam parochiam, ibidem num. 18. 587
3 Et quid si inter populum alicujus villae & parochiam intercedat flumen, quod transiret non possit, ibid. num. 19. 587
3 Parochia erigi non potest ex sola causa quod populus sit valde numerosus, sed tunc cogendus est Rector sibi condutores adungere, ibid. num. 24. 588
3 A parochia antiqua non potest Episcopus loco erectionis novae parochiae aliquam partem populi separare & alteri commodiori applicare, ibid. num. 25. 588
3 Nec duas parochias unire, ibidem num. 26. 588
3 Parochia ut erigi possit quot incolae sint necessarii, ib. num. 28. 588